

ת"פ (חיפה) 52192-10-23 - מדינת ישראל נ' אחמד ח'אלדי

ת"פ (חיפה) 52192-10-23 - מדינת ישראל נ' אחמד ח'אלדי ואח'מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 52192-10-23

מדינת ישראל

נגד

1. אחמד ח'אלדי

2. סאלח ח'אלדי

ע"י ב"כ עו"ד שמעון ציון

3. ח'דר כעבייה

ע"י ב"כ עו"ד ענאן עליאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

[26.11.2024]

לפני כבוד השופט דניאל פיש

גזר דין

(בעניין נאשם 3)

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333

בנסיבות סעיף 335(א)(1) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על פי כתב האישום המתוקן, קיים סכסוך מקדים בין המתלונן לבין מוחמד ח'אלדי, אשר מתגוררים באותו אזור.

עבדאללה ח'אלדי, המנוח, הוא אחיו של נאשם 2 ואביהם של נאשם 1 ומוחמד. נאשם 3 הוא חבר של מוחמד.

ביום 30.09.2023, בשעה 17:51, בערך, בעת שיצא המתלונן עם אשתו מהבית, הגיעו למקום נאשם 3 ומוחמד.

לאחר ויכוח בין המתלונן למוחמד ונאשם 3, התפתח עימות פיזי שבמהלכו נפצע המתלונן - הוא קיבל פצע מדמם

בראשו ושריטות בגופו. בהמשך, התכנסו אביו של המתלונן, אחיו של המנוח, הנאשמים 1-3, מוחמד, איהאב ואנשים

נוספים כדי לנסות לערוך סולחה בין הצדדים. בסמוך לשעה 18:42, הגיע המתלונן לחצר ביתו של המנוח כשהוא

נושא אקדח FN ומחסנית שלא כדין, וירה מספר יריות. בתגובה, איהאב שלף אקדח שהוא נשא כדין והרתיע את

המתלונן. במהלך האירוע, המנוח נפגע מקליע שפגע בליבו וגרם למותו.

עקב הירי, הנאשמים ומוחמד השתלטו על האקדח מידי המתלון והכו אותו בראשו ובגופו עד אשר התמוטט. בעוד המתלון שרוע וסובל מפציעות, הנאשמים המשיכו להכותו בראשו באמצעות חפצים ואגרופים עד שאנשים במקום הצליחו להרחיקם ממנו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלון 3 שברים דחוסים בגולגולת, בעצם האף ובגוף, וכן שפשופים בפנים. מצבו החייב טיפול רפואי שכלל ניתוח.

תסקיר נפגע עבירה

3. תסקיר נפגע העבירה דן על אודות מצבו המשפחתי והאישי של המתלון שמטעמי צנעת הפרט לא אפרט. ההתרשמות הייתה מגבר פגוע הסובל מתחושות אשמה קשות בנוגע לאירוע. הפגיעה בו בהיותו אדם יחיד מול רבים חשפה אותו לחוויות קשות של חוסר אונים, רמיסה וכאב עז. מאז הפגיעה הוא טוען כי כל חייו נהרסו. להערכת שירות המבחן המתלון סובל מסימפטומים שמעידים על כך שהטראומה שעבר עדיין בתודעתו, פולשת ומשפיעה על תפקודו והפגיעה הותירה בו צלקת עמוקה בנפשו. כך המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשמים בין היתר רכיב פיצוי כספי משמעותי.

תסקיר שירות המבחן - נאשם 3

4. צוין כי הנאשם בן 20, רווק. נעדר עבר פלילי. בתקופה בה שהה במעצר החל להתמודד עם קשיים נפשיים שכללו לחץ רגשי ותחושת חרדה. טופל בטיפול תרופתי נגד דיכאון והפסיק ליטול כדורים לאחרונה בשל תופעות לוואי לרבות חוסר תיאבון. באשר לנסיבות ביצוע העבירה הנאשם תיאר היכרות קודמת עם שותפיו והודה בעובדות כתב האישום. יחד עם זאת, התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצועה ונטה למזער מחומרת ביצוע העבירה. לדעת שירות המבחן הנאשם נטה להשליך את האחריות על המתלון וניסה להצדיק את מעשיו. הנאשם הועמד בצו פיקוח למשך 6 חודשים, השתתף באופן עקבי ויציב בקבוצות עצורי הבית, והוא נעדר דפוסים עברייניים, ואולם ההתרשמות הייתה כי במצבים בהם הנאשם חש איום על כבודו הוא עלול להתנהל באופן אימפולסיבי. לאור כך ובהיעדר התרשמות מלקיחת אחריות מלאה לביצוע העבירה וללא התרשמות ממוטיבציה להשתלבות בהליך ייעודי בתחום האלימות לא באו בהמלצה טיפולית לגביו וביקשו להטיל עליו עונש הרתעתי בדמות מאסר בעבודות שירות. טיעוני המדינה לעונש

5. נטען כי במעשי הנאשמים נפגעו ערכים קדושת החיים, שמירה על שלמות הגוף והנפש וכן הגנה על שלום הציבור וביטחונו. נטען כי הנאשמים תקפו את המתלון בצוותא חדא בצורה אכזרית. עוד נטען כי אמנם לאירועים לא היה תכנון מוקדם אך לטענת המדינה הנאשמים יכלו לחדול ממעשיהם כבר בשלב שבו נטלו את האקדח מהמתלון. 6. אוזכרה פסיקה שלהלן:

- ע"פ 4145/12 סתיו הרוש נ' מדינת ישראל (29.04.2013), שם נדחה ערעורו בבית המשפט העליון של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

- ע"פ 935/14 איגור אוסאחוביץ' נ' מדינת ישראל (30.11.2014), שם הורשע הנאשם בעבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקף את המתלונן באמצעות סכין מטבח וגרם לו לחתכים ביד, בכתף ובשכם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 3.5 - 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט קמא גזר על המערער 50 חודשי מאסר בפועל, 30 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ופיצוי למתלונן בסך ₪ 15,000 בהתחשב במצבו הכלכלי של המערער ובשיפור יחסיו עם המתלונן.
- ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור (11.07.2023), שם בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב בבית המשפט המחוזי (34 חודשי מאסר) בגין עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בעליון נקבע כי יש להחמיר בענישה על עבירות אלימות חמורות המבוצעות באמצעות סכין, בשל הפוטנציאל הקטלני שלהן. בהתחשב בחומרת המעשה, נסיבות ביצועו, עברו הפלילי של המשיב, והצורך בהרתעה, הוחלט להאריך את תקופת המאסר ל-45 חודשים. זאת תוך איזון עם שיקולי הודאת המשיב ורקעו האישי, וכן הצורך בהדרגתיות בהחמרת הענישה.
7. לאור האמור לעיל, ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 3-6 שנות מאסר בפועל.
8. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בזיקה ישירה לביצוע העבירה, נטען כי הנאשמים הינם נעדרי עבר פלילי, וכי הודו בהזדמנות הראשונה שניתנה להם וחסכו זמן. בעקבות בחינת התסקירים שהוגשו בעניינם של הנאשמים, באה המאשימה בבקשה שלא לסטות ממתחם הענישה שייקבע, וזאת מטעמי שיקום. ביחס לנאשם 2, נטען כי ראוי לגזור את דינו בשליש התחתון של מתחם הענישה המבוקש. לעומת זאת, באשר לנאשם 3, עתרה המאשימה לקביעת עונשו בחלקו הבינוני-תחתון של המתחם האמור. כל זאת, תוך בקשה להטלת ענישה נלווית על הנאשמים. טיעוני ב"כ נאשם 3 לעונש
9. ב"כ נאשם 3 הצטרף לטיעוני ב"כ נאשם 2 (שטרם ניתן גזר דין בעניינו), תוך הדגשת מספר נקודות נוספות. הוא חלק על המתחמים שהציעה המאשימה, וטען כי אלה אינם תואמים את הפסיקה שהובאה על ידה. לדעתו, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 9 ל-30 חודשים, שניתן לרצותם בעבודות שירות. הוא הדגיש את הנסיבות החריגות של האירוע, ובפרט את העובדה שהמתלונן הגיע למתחם הנאשמים עם נשק לא חוקי וירה בו. ב"כ נאשם 3 טען כי בנסיבות אלו, כאשר אדם נמצא בזירה צפופה ושומע ירי חי, מערכת השיקולים שלו משתנה. הוא הדגיש כי האירוע היה דינמי ונמשך שניות ספורות, וכי הנאשמים פעלו מתוך אמוציות לאחר שראו את אב המשפחה שותת דם.
10. אוזכרה הפסיקה שלהלן:

- ת"פ 4198-05-19 מדינת ישראל נ' דניאל גולא (25.10.2020), שם בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 חודשי מאסר, אשר רק בנסיבות יוצאות דופן ניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 30 חודשי מאסר בפועל. לולא תקופת המעצר המשמעותית שריצה הנאשם, היה קושי רב לשקול חלופה למאסר מאחורי סורג וברז, וזאת חרף המשקל הראוי שיש לייחס להודאתו ולנטילת האחריות מצדו. ברם, בהינתן העובדה כי הנאשם שהה כחודש וחצי במעצר ממשי, ובאופן משמעותי אף יותר - כשנה ורבע במעצר בית מלא תחת פיקוח אלקטרוני, מן הדין לייחס לכך משקל מהותי ולראות בכך נסיבה מיוחדת המצדיקה את ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. לפיכך, הוחלט להשית על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, וכן חיוב בפיצוי המתלונן בסכום של 30,000 ₪.
- רע"פ 3802/23 עידן הדר נ' מדינת ישראל (18.05.2023), שם נדחה ערעורו על העונש של נאשם אשר הורשע בבית משפט קמא בעבירות של חבלה חמורה על רקע סכסוך בכביש כאשר הלם את ראשו ובפניו באמצעות אגרופיו. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה בים 10-30 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.
11. ב"כ נאשם 3 ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם - 9 חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות. הוא ציין כי נאשם 3 הוא בחור צעיר, מוסלמי שהתנדב לצה"ל כגשש באוגדת עזה, והוצג כחייל מצטיין. לגבי התסקיר, ב"כ נאשם 3 טען כי למרות היותו אמביוולנטי, שירות המבחן הגיע להמלצה סופית להטיל על הנאשם חודש מאסר בעבודות שירות, בהתחשב בייחודיות המקרה ובאורח חייו הנורמטיבי של הנאשם עד לאירוע. הוא הוסיף כי הצבא עדיין מעוניין שהנאשם 3 ימשיך בשירותו, וייתכן שיוכל לרצות את עבודות השירות במסגרת הצבאית. עמדת הנאשמים:
12. נאשם 3 הביע צער על מעשיו וטען כי ברצונו לחזור לשרת בצבא.
- דין:
13. רמת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הייתה משמעותית, וזאת לאור הנזקים שנגרמו למתלונן. יצוין שמדובר באירוע מורכב וספונטני, שלא כלל רכיב של תכנון. חלקו היחסי של כל נאשם היה שווה ובעניין זה שני הנאשמים אחראים לכל הנזקים. הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה היה קשה, כפי שתואר בתסקיר נפגע העבירה ובכתב האישום המתוקן. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה היו מורכבות כאמור אך יכולתם של הנאשמים להבין את אשר עשו והפסול במעשיהם נפגעה כפי הנראה לאחר שהמתלונן ביצע את הרי.
14. לאור כל זאת הנני קובע כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר בפועל. לאור הנסיבות המיוחדות של המקרה יש מקום לגזור את העונש בתחתית המתחם.
15. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה יש להתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם ועברו הנקי. מנגד הבאתי בחשבון את התסקיר של שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית לאחר שהנאשם שלל נזקקות טיפולית.
16. אשר על כן, אני מטיל עונשים כדלקמן:
- נאשם 3:
- 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת של הממונה.
- 12 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור אחת מהעבירות שבחוק העונשין בהן הורשע;
- פיצוי בסך 8,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 01.07.2025.
- זכות ערעור תוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ה, 26 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.